

hăng cất dấu. Khi ra hành nghề, Bà cũng học hỏi đồng nghiệp về Đông y và Tây y, tham gia các lớp học tập chuyên môn của ngành y tế, chịu khó sưu tầm đủ loại sách thuốc và phương pháp y học cổ truyền.

Kể từ khi học nghề đến khi hành nghề là trên 10 năm, cho đến nay Bà đã chữa bệnh trên 20 năm.

Thật khó có thể nói chính xác phương pháp chữa bệnh độc đáo này là của ai hoàn toàn. Khoa học như là một phạm trù có tính kế thừa của nhiều thế hệ qua thời gian và của nhiều dân tộc qua không gian. Điều đó là một tất yếu khách quan, không có gì bỗng dưng rơi xuống cả, đối với một phương pháp chữa bệnh càng không phải bỗng dưng ra đời, không có nguồn gốc. Theo dõi cách chữa bệnh của Bà Lịch và căn cứ vào sự hiểu biết của Bà, người ta có thể thấy bàn tay và nhất là những ngón tay điêu luyện, khi cứng khi mềm, có dáng dấp một bàn tay lao động đã được rèn luyện vô thuật, và rèn luyện mấy chục năm trong nghề bấm huyệt. Một đồng chí lãnh đạo tỉnh là bệnh nhân của Bà, đã gọi đó là «một bàn tay đẹp». Người cha nuôi đã có công giúp bà rèn luyện bàn tay võ thuật và những huyệt võ. Một ông già 97 tuổi người Đông Hồi (PAKITTAN) trước đây thuộc xứ Ấn Độ, quê hương của phép dưỡng sinh, chữa bệnh YOGA nổi tiếng cũng đã dạy Bà môn bấm buyệt. Cho nên chúng ta không lạ gì khi thấy phương pháp bấm huyệt của Bà độc đáo không đâu có trên nước ta. Nhiều người đã cố công tìm kiếm nó trong các sách Đông y chịu ảnh hưởng của y học Trung Hoa có trong nước ta, kể cả những sách xuất bản của Hồng Kông và Đài Loan đều không thấy có phương pháp bấm huyệt tương tự, đây rõ ràng là những kiến thức của y học cổ truyền dân tộc. Bà có kết hợp dùng thuốc nam khá nhiều trong chữa bệnh (nhưng chỉ mách bảo toa về uống thêm chứ Bà không bốc thuốc) nhưng kiến thức của y học Trung Hoa (Bà có nhiều đồng nghiệp người